

PÁ 7. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 58. kapitulu „Satanovy svody“ z knihy Rady pro církve (1T 116–122; RPC 272.273).

„Padlý člověk zákonitě patří satanovi. Kristus přišel, aby člověka vysvobodil z jeho moci. Člověk je od přirozenosti nakloněn poslouchat satanovo našeptávání a nemůže úspěšně odolávat tak strašnému nepříteli, dokud Kristus, mocný Vítěz, v něm nepřebývá, neusměrňuje jeho touhy a nedává mu sílu. Satanovu moc může omezit jen Bůh. Satan chodí po zemi sem i tam, z jednoho konce na druhý. Ani na okamžik nepřestává dávat pozor v obavě, aby nepropásl příležitost strhnout někoho do záhuby. Je důležité, aby to Boží lid pochopil a mohl uniknout jeho nástrahám.

Satan chystá své svody tak, aby při posledním útoku proti Božímu lidu zůstal nepoznan. „A není divu, vždyť sám satan se převléká za anděla světla“ (2K 11,14). Než si někteří oklamání lidé uvědomí, že satan vůbec existuje, jsou v jeho zajetí a on aktivně působí jejich prostřednictvím. Satan ví mnohem lépe než Boží lid o moci, kterou by nad ním křesťané mohli mít, kdyby skutečně přijali Krista za svou sílu. I ti nejslabší věřící opření o Krista mohou úspěšně odrazit satanův útok, když budou pokorně prosit toho jediného mocného Vítěze o pomoc. Satan je příliš zkušený, než aby se svými pokušeními přicházel otevřeně a odvážně, protože pak by se dřímající síly křesťana probudily a ten by se obrátil k mocnému, neporazitelnému Osvoboditeli. Satan však přichází nepozorovaně a pracuje skrytě, prostřednictvím zlých lidí, kteří tvrdí, že jsou bohobojní.“ (1T 116)

Otázky k rozhovoru

1. Jak rozumíte myšlence, že „padlý člověk zákonitě patří satanovi“? Znamená to, že si d'ábel s lidmi může dělat, co chce? Pokud ne, tak proč? Jak to souvisí s tím, co bychom mohli nazvat „pravidly hry“ ve vesmírném sporu?
2. Proč by měl vlastně Bůh udělit satanovi jakoukoli pravomoc ve vesmírném sporu – i když jen dočasně? Co se z toho dovídáme o tom, jak se Bůh snaží odpovědět na satanova obvinění?
3. Jak reagujete na ty, dokonce i na křesťany, kteří popírají existenci satana jako skutečné bytosti? Přestože nemůžeme přímo dokázat satanovu existenci, jak můžeme pomoci poukázat na satanovu existenci někomu, kdo v této otázce tápe nebo je podveden?

17:56

✦ **Texty na tento týden** – Da 10:1–14; Zj 13:1–8; Jb 1:1–12; Jb 2:1–7; J 12:31; J 14:30; Mk 6:5; Mk 9:29

✦ **Základní verš**

„Kdo však se dopouští hříchu, je z d'ábla, protože d'ábel od počátku hřeší. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy d'áblů.“ (1J 3:8)

Silný příběh, který odhaluje povahu vesmírného sporu, se nachází v 1Kr 18,19–40. Jde o Eliášův zápas na hoře Karmel, kde Hospodin odhaluje „cizí bohy“. V pozadí těchto „bohů“ však nacházíme víc než jen to, že jsou výplody představivosti pohanů. Za „bohy“, které uctívaly národy v okolí Izraele, se ve skutečnosti skrývalo ještě něco jiného.

„Obětovali démonům, kteří nejsou Bohem, bohům, jež neznali, novým, kteří nedávno přišli, o nichž vaši otcové nic nevěděli“ (Dt 3 2,17; ČSP). Apoštol Pavel dodává, že „to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společenství s demony“ (1K 10,20). Za falešnými „bohy“ národů se tedy ve skutečnosti skrývali démoni. To znamená, že všechny texty Písma, které se zabývají modlářstvím a cizími bohy, se týkají tématu „velkého sporu“.

Na tomto pozadí je téma vesmírného konfliktu lépe pochopitelné. Tato pravda má vážné důsledky pro lepší pochopení podstaty tohoto sporu a problému zla.

✦ **Osnova lekce:**

Tato lekce nás provede dalšími biblickými pasážemi, které přibližují velký spor mezi satanem a Bohem. Spor, v němž nejde o to, kdo je silnější, ale o to, jaký má kdo charakter. Při jejich čtení uvidíme, že Bůh toužící po tom, aby znovu získal důvěru stvoření a jasně prokázal, jaký skutečně je, přistoupil na určitá „pravidla hry“, v jejichž rámci do jisté míry dobrovolně omezil možnosti svého jednání (ale i jednání nepřítelů).

- Da 19:12–14 - Bůh respektuje určitá „omezení“ svého jednání (neděle)
- Zj 13:1–8 - „Hranice“ platící také pro satana (pondělí)
- Jb 1–2 - Nebeská rada a nastavení „pravidel hry“ (úterý)
- J 12:31; 2K 4:4 - „Pravidla“ umožňující satanovi dočasnou vládu (středa)
- Mk 6:5; Ř 8:18 - Spor, který nelze vyřešit použitím síly (čtvrtek)

NE 2. března – ZPOŽDĚNÝ POSEL

Da 10:12-14 „¹²Řekl mi: „Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena, a já jsem proto přišel. ¹³Avšak ochránce perského království stál proti mně po jedenadvacet dní. Dokud mi nepřišel na pomoc Mikael, jeden z předních ochránců, zůstal jsem tam u perských králů. ¹⁴Přišel jsem, abych tě poučil o tom, co potká tvůj lid v posledních dnech, neboť vidění se týká těchto dnů.““

Da 10:1-11 „¹V třetím roce vlády Kýra, krále perského, bylo Danielovi, který byl pojmenován Belišasar, zjeveno slovo. A to slovo je pravdivé; týká se velké strasti. Pochopil to slovo. Pochopení mu bylo dáno ve vidění. ²V těch dnech jsem já, Daniel, truchlil po celé tři týdny. ³Chutný chléb jsem nejedl, maso a víno jsem nevzal do úst, ani jsem se nepotíral mastí až do uplynutí celých tří týdnů. ⁴Dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce jsem byl na břehu veliké řeky zvané Chidekel. ⁵Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jakýsi muž oblečený ve lněném oděvu. Na bedrech měl pás z třpytivého zlata z Úfazu. ⁶Tělo měl jako chrysolit, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako lesknoucí se bronz a zvuk jeho slov byl jako hrozný hluk. ⁷Já, Daniel, jsem to vidění viděl sám. Muži, kteří byli se mnou, žádná vidění neviděli, ale padlo na ně veliké zděšení a uprchli do úkrytu. ⁸Zůstal jsem sám a viděl jsem to veliké vidění, ale nežůstala ve mně síla. Velebnost mé tváře se změnila a byla zcela porušena; nezachoval jsem si sílu. ⁹Slyšel jsem zvuk jeho slov, a jak jsem zvuk jeho slov uslyšel, přišly na mě mrákoty a padl jsem na tvář, totiž tvář na zem.“

¹⁰A hle, dotkla se mě ruka a zatřásla mnou, takže jsem se pozvedl na kolena a dlaně rukou. ¹¹Muž mi řekl: „Danieli, muži vzácný, pochop slova, která k tobě budu mluvit. Stůj na svém místě. Jsem poslán k tobě.“ Když se mnou mluvil to slovo, stál jsem a chvěl jsem se.“

PO 3. března – DRAK ZE ZJEVENÍ

Zj 13:1-4 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v období šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?““

Zj 13:5-8 „⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zytěžila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka.“

Zj 12:1-14 „¹A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. ²Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. ³Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. ⁴Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. ⁵Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. ⁶Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ní bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. ⁷A strhla se bítva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸Drak i jeho andělé bojovali, ale nevytázili, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. ¹⁰A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí. ¹¹Oni nad ním ztvířili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti. ¹²Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebývají! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá.“ ¹³Když drak viděl, že je svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila syna. ¹⁴Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku.“

Zj 17:13-14 „¹³Budou zajedno ve svých úmyslech a svou sílu i moc dají té šelmě. ¹⁴Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povolání a vyvolení a věrní.“

Zj 21:4 „A setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.“

ÚT 4. března – KAUZA JÓB

Jb 2:1-4 „¹A nastal opět den, kdy synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan, aby i on předstoupil před Hospodina. ²Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemi křížem kráčem.“ ³Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého. Ve své bezúhonnosti setrvává dosud, ačkoli jsi mě proti němu podnětil, abych ho bezdůvodně mořil.“ ⁴Satan však Hospodinu odpověděl: „Kůži za kůži! Za sebe samého dá člověk všechno, co má.““

Jb 2:5-10 „⁵Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit.“ ⁶Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si ho v moci, avšak ušetři jeho život.“ ⁷A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy k patě ošklivými vředy. ⁸Jób vzal střep, aby se mohl škrábat, a posadil se do popela. ⁹Jeho žena mu však rekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemřít.“ ¹⁰Ale on jí odpověděl: „Mluviš jako nějaká bláhová žena. To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?“ Při tom všem se Jób svými rty neprohřešil.“

Jb 1:1-12 „¹Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého. ²Narodilo se mu sedm synů a tři dcery.“

³Jeho stáda čítala sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbludů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předěl všechny syny dávnověku. ⁴Jeho synové strojili doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily. ⁵Když uplynuly dny hodokvasu, Jób pro ně poslal a posvěcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: „Možná, že moji synové zhrěšili a zlořečili v srdci Bohu.“ Tak činil Jób po všechny dny. ⁶Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. ⁷Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemi křížem kráčem.“ ⁸Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého.“ ⁹Satan však Hospodinu odpověděl: „Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně?“ ¹⁰Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou žehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. ¹¹Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.“ ¹²Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj.“ A satan od Hospodina odešel.“

Zj 12:10 „A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.“

Za 3 „¹Potom mi ukázal velekněze Jósua, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vzněl žalobu. ²Hospodin však satanovi řekl: „Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?“ ³Jósua totiž, jak stál před poslem, byl oblečen do špinavého šatu. ⁴A Hospodin se obrátil k těm, kteří tu před ním stáli: „Svlékněte z něho ten špinavý šat.“ Jemu pak řekl: „Pohled, šial jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha.“ ⁵Řekl jsem: Vstavejte mu na hlavu čistý turban.“ Tu mu postavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat. Hospodinův posel stál při tom. ⁶A Hospodinův posel Jósua dosvědčil: ⁷„Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí. – ⁸Nuže slyš, veleknězi Jósua, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek. ⁹Hle, tu je kámen, který kladu před Jósua: jeden kámen, na něm sedm očí. Já sám na něm vyryji znak, je výrok Hospodina zástupů, a odklidím nepravost této země v jediném dni. ¹⁰Onoho dne pak, je výrok Hospodina zástupů, pozvete jeden druhého pod vinnou révu a pod fíkovník.““

Jb 1:20-22 „²⁰Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se ²¹a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď požehnáno.“ ²²Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“

ST 5. března – (DOČASNÝ) VLÁDCE TOHOTO SVĚTA

J 12:31 „Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.“

2K 4:4 „Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl, aby jim nezšlo světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím.“

J 14:30 „Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmůže.“

J 16:11 „Soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.“

L 4:6 „Ďábel řekl: „Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chci, tomu ji dám.““

1J 3:8 „Kdo však se dopouští hříchu, je z ďábla, protože ďábel od počátku hřeší. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy.“

ČT 6. března – POVAHA VESMÍRNÉHO SPORU

Mk 6:5 „A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je.“

Mk 9:29 „Řekl jim: „Takový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou.“

Ř 8:18 „Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.“

Zj 21:34 „³A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.““